

Jozef Adamuščin: Mladí ľudia by mali mať svoje vzory!

ROZHовор

■ JOZEF ŠUSTER

Len niekoľko hodín po skončení Majstrovstiev sveta nemeckých ovčiakov WUSV, sme oslovili najúspešnejšieho slovenského reprezentanta na tomto podujatí, stálicu na kynologickom hviezdnom nebi, Jozefa Adamuščina zo Senice.

Pán Adamuščin, dovolte nám najprv zahŕňať vám k vynikajúcemu výkonu na tohtoročných Majstrovstvách sveta nemeckých ovčiakov. Predviedli ste so svojím psom Ozzy Barnero skvelý výkon vo všetkých troch disciplínach a možno len máličko, trocha toho povestného športového šťastia, alebo presnejšie tri body, vás delili od bronzovej a štyri od striebornej medaily. Ako ste prežívali priebeh celého podujatia od chvíle prvej úspešnej disciplíny?

Ja som MS WUSV veľmi intenzívne vnímal ešte pred ich začiatkom. Veľmi ma motivoval neúspech na MS FCI v talianskom Turine, kde sme boli po vynikajúcej obrane diskvalifikovaní na

poslednej púštačke. Ešte viac som pridal v tréningu, rozanalizoval si vytýkané nedostatky v jednotlivých disciplínach a snažil sa niečo vylepšíť.

Po nástupe na obranu ma na chvíľu zmrazilo už pri trefom zátarase. Za jeho nevybehnutie a následný povel navýše sme prišli o tri body. Napriek tomu Ozzy bojoval ďalej a výsledkom bolo pekných 95 bodov.

Na druhý deň nasledovala pre mňa najobávanejšia časť majstrovstiev - stopa. Moje obavy vzrástli, keď sa pri náštape objavil aj hlavný rozhodca majstrovstiev Dr. Wolfgang Tauber. Ale Ozzy išiel výborne. Menšie nedostatky boli pri pomalšom zafahnutí prvého predmetu, bolo sme stratili za prvý lom a niečo za posledný úsek, keď finskemu rozhodcovi zazvonil mobil a pes zodvihol hlavu. Výsledných 96 bodov ma nesmierne potešilo.

Poslušnosť, asi našu najsielnejšiu disciplínu, som si chcel vychutnať. Tie obrovské ovácie pri nástupe na ihrisko, hrobové ticho počas vykonávania jednotlivých cvikov a následný aplauz po ich dokončení, to bolo niečo úžasné. Veľmi za to všetkým ďakujem. Bohužiaľ, ako smolne sme začali obranu, tak smolne sme končili poslušnosť. Po zhodení metrovej prekážky sa rozplynuli naše nádeje na druhé miesto. Veľmi si cením, že Ozzy aj po neprijemnom

naradení zabojoval, a dokončil cvik. Horšie to bolo so mnou, keď som len s námahou potláčal emócie.

Aj tak je však vynikajúce nielen umiestenie, ale aj výkon, a pri troche športového šťastia to mohlo dopadnúť ešte lepšie. Verme však, že nie je všetkým dňom koniec. Ak by ste mali v krátkosti hodnotiť vášho psa Ozzyho Barnero, akú charakteristiku by ste použili?

Ozzy je veľmi vnímavý pes. Jeho najväčšou prednosťou sú plné a pevné zákusy, záujem o aport, vynikajúce čuchové vlastnosti a veľká žravosť. Ale hlavne je to obrovská vyravnosť výkonov. Veď z desiatich pretekov absolvovaných pred MS osem vyhral a dva razy bol druhý.

Je samozrejmé, že ste nemohli sledovať celé dianie na tohtoročných Majstrovstvách sveta, keď ste bol ich priamym účastníkom. Napriek tomu ste mali iste mnohých možnosť zhliadnúť aspoň na niektorých disciplínach. Ktorá dvojica na vás najviac zapôsobila?

Na obrane sa mi veľmi páčil výkon Betky Hinerovej a jej Póla. Jeho „kontrolák“, bol ozdobou šampionátu. Pekný výkon v obrane podal so svojím psom aj pán Kubant z Českej republiky. Obdržaných 91 bodov bolo pre mňa

nepochopiteľne málo. V poslunosti to bol Eric vom Sportpark so psovodom Jurgenom Zankom. No najväčším suverénom bol celkový víťaz pán Pierre Wahlstrom so psom Angsbackens Rosso zo Švédska, ktorí nie len podľa mňa mali byť majstrami už minulý rok.

Podľa vášho názoru, čo je potrebné zlepšiť možno v metodike, alebo v príprave, prípadne pri posudzovaní pretekov u nás, aby sme mohli mať reprezentačné družstvo, ktoré ešte výraznejšie zamieša karty konečného poradia vrcholových podujati?

V prvom rade si musíme uvedomiť, že úspechom sú už čiastkové výsledky jednotlivcov. V našom malom štáte sa športovej kynológií venuje niekoľkonásobne menej ľudí ako napríklad v Nemecku. Podľa mňa je potrebné, aby sa ľudia, ktorí chcú robiť kynológiu vrcholovo, spájali do tímov, v ktorých si budú navzájom fandí, a bez závisťi pomáhať. Niečo podobné som pozoroval na tréningoch v Bel-

gicku a v Dánsku, kde ľudia nemali problém dvakrát do týždňa pricestovať na 150 km vzdialenosť cvičák. Videl som, ako šesťdesiatroční páni stáli v neustálom daždi, pokiaľ nedocvičili poslednú dvojicu. A hoci už bola polnoc, ďalšiu hodinku rozoberali tréning v klubovni pri káve.

Váš úspech je odbornou verejnosťou považovaný za hodnotnejší aj preto, že ste aj chovateľom Ozzyho, a v chovateľskej stanici Barnero sa narodilo viacero veľmi úspešných jedincov. Čo považujete pri chovateľskej práci za najdôležitejšie medzníky?

S chovom som začal po svojom presťahovaní do Senice. Najprv som sa venoval exteriérovému chovu, kde som mal hned v prvom vrhu sučku po rakúskom plemenníkovi, synovi legendárneho Urana, ktorá z troch absolvovaných výstav dve vyhrala, a na hlavnej špeciálke skončila vo svojej triede druhá. Aj v ďalších vrchoch som mal niekoľko víťazov tried.

Veľmi skoro som však pochopil, že venovať sa exteriérovému chovu s jednou sučkou by bolo pri mojich ambiciách utópiou. Preto som sa zameral na tzv. pracovný chov. Moje rozhodnutie ovplyvnili aj prvé väčšie úspechy na kvalifikačných pretekoch.

V chove sa snažim využívať takých plemenínkov, ktorí ma zaujali nie len svojím rodokmeňom, ale hlavne svojím výkonom, povahovými vlastnosťami a prípadným odchodom. Neváhal som ani zariskovať a využiť plemenníka, ktorý bol na Slovensku použitý prvýkrát. Či už to bol Ben z Ajbaku (Hagi Barnero), Ellute v. d. Mohnwiese (R-vrh Barnero), Hirohito Vikar (Ozzy Barnero), Querry Jabina, či momentálne Sirius Patscherkoffel, ktorého som na krytie použil pred tromi týždňami. Hlavne sa však riadim heslom: "Nemnožiť, ale chovať..."

Napriek vášmu mladému veku sa nám zdá, ako keby ste boli súčasťou športovej kynológie na Slovensku. Spomeniť si na svoje kynologické začiatky?

S kynológiou som začal ako 14-ročný chlapec v rodnom Bardejove. Vtedy mi po trojročnom prosikani kúpil otec môjho prvého nemeckého ovčiaka. Stál sto korún česko-slovenských. A dovolím si povedať, že dnešní pretekári podľa SW3 by sa na jeho posunku a celkovú poslušnosť pozerali so závislou. Cvičil som si ho podľa zakúpených knížiek a obranu som robil tak, že som si omotal starý koberec okolo ruky. To vám bolo modrín.

Neskôr som si zadovážil nového psika a začal navštěvoať bardejovský cvičák. V klube bolo v tom čase veľa výborných kynológov. Či už to boli môjmu veku bližší bratia Mauerovci, alebo páni Bič, Sudimák, Matuševský, ale aj mnohí ďalší. Nebolo ľahké sa v tejto konkurenčnej presadíť, ale dostal som výborné základy. Počas nástupu na základnú vojenskú službu v Nitre, kde som mimochodom pôsobil ako kuchár, som si "načierno" postavil za kasárnami koterec, kúpil svojho prvého nemeckého ovčiaka s preukazom pôvodu a na požičanom bicykli chodieval trénovať do nedalekej Ivanky. Všemocne sa mi tam snažil pomáhať pán Sedmák, majiteľ chovnej stanice "z Bitý,".

Po preťahovaní do Senice som si kúpil psika Erosa. Bol to asi zatial povahovo môj najlepší pes. Dodnes si pamätám, keď som ako divák na posledných spoločných československých výlučovačkách v Trenčíne skonštaľoval: "Ved tu by sme možno skončili aj v prvej polovici...". A tak som prišiel domov, kúpil si loptičku, prevŕtal na nej dierku na špagát a začal s dvojročným Erosom cvičiť IPO. O rok, hned na prvých našich výlučovačkách v Dubnici, sme mali spoločne s p. Kubicom najlepšie hodnotenú obranu - 97 bodov. Na záver kariéry sme s Erosom úspešne absolvovali obranárské preteky v Tajove. Potom prišiel Hagi. S tým sme sa stali náhradníkmi na MS a vyhrali sme viaceré väčšie i menšie preteky. Po Hagim to bola Mischa, s ktorou sme pri jej jedinom štarte obsadili na kvalifikáčnych pretekoch v Ivánke pri Dunaji druhé miesto v kategórii IPO 1. Následne bola Mischa použitá v chove.

Moje zatial najväčšie úspechy sa viažu práve s Ozzym. Je to jednak kvôli jeho veľmi dobrým športovým vlastnostiam a jednak asi mojim postupným dozrievaním.

Neviem ako vy, ale ja mám pocit, že kynológiu sa venuje čoraz menej mladých ľudí než v minulosti. Je to, samozrejme, dané aj dobu a mnohými inými možnosťami.

Vidíte nejakú možnosť, ako ku kynológiu ako k celku, alebo k jej odvetviu, kde pôsobíte, teda k športovému výcviku, prilákať mladých ľudí?

Mladí ľudia by mali mať svoje vzory. Takmer nič sa nerobi pre propagáciu bývalých úspešných kynológov. Ved kofki mladi kynológovia vedia, čo dosiahli páni Fabián, Majtás, Benovič, Haládok, pani Honišková a iní? Kto vie, akou uznávanou osobnosťou je vo svete na poli diplomacie Mgr. Igor Lengvarský?

Tak ako v iných odvetviach kynológie, ale aj v tých športových i inde, je veľmi fažké v danej dobe prilákať mladých ľudí. Ako viem, je to večná téma predsedníctva a ľudí na to kompetentných. Ale nájsť na ňu uspokojivú odpoveď je veľmi fažké. Myslim si, že masovosť je už dávno za nami. Mali by sme sa snažiť podchytif každého zanieteného mládežníka a snažiť sa mu už v klube vytvoriť adekvátné podmienky.

Ziadny vrcholový šport, teda ani ten kynologický, sa nedá robiť bez pochopenia a podpory najbližších. Ako je to vo vašom prípade?

Celá moja rodina miluje zvieratá. Domáme sme už malí aši všetko, od rybičiek cez škerečiek a veveričky až po malé spoločenské plemená psov. Či už to boli americké kokерšpaniely, malý čierny bradáč, alebo v súčasnosti čivavy. Rodina fandi mojej záťube a som im nesmierne vďačný za to množstvo tolerancie počas mojich vikendových trénin-gových a pretekár-ských výjazdov i počas väčšej časti

dovolenky obetovanej práve psom. Preto by som sa im týmto veľmi rád podľaoval. Boli to oni, ktorí sa veľmi podpisali pod moje doterajšie úspechy. Zabudnúť nechcem ani na všetkých pomocníkov, školiteľov a priateľov, ktorí mi v prípade potreby podali pomocnú ruku. A tiež na všadeprítomných neprajníkov, vďaka ktorým sa zvyšovala moja motivácia a túžba niečo dokázať.

V mene všetkých našich čitateľov a kynologickej verejnosti vám gratulujeme k dosiahnutému úspechu a veríme, že v budúcnosti ešte veľakrát budeme počuť o vašej chovateľskej stanici, i o úspechoch spojených s vašim účinkovaním ako priamy účastník významných pretekov i mnohých šampionátov.

Foto: J. p. Mitter □

ONTARIO

natural care

ONTARIO
PUPPY

ONTARIO
ADULT

ONTARIO
SENIOR

**ZA VAŠU STAROSTLIVOSŤ
ICH VERNOSŤ A LÁSKA**

<http://www.ontario-pet.cz>

- kvalitné zdroje proteinov - karneol, rybá a jehličacie mäso sú zdrojmi výbornej straviteľnosti a vysokého chutnosťi krmiva
 - výberom zrny s vynikajúcimi diemetickými vlastnosťami - ryža a kultúra poskytujú dosťatek energie a dochádzajú pre organizmus nevyužitné živiny
 - rybívce, citróny a odrôdy z čínskej sú zdrojom výživných prízraškov pre zdravie trávenia
 - výberom zrny s vysokou hodnotou vitamínu E a výberom zrny s vysokou hodnotou vitamínu D3 a D6, ktoré majú platenivý vplyv na mentálne zdravie a kvalitu srsť
 - cholesterol minimálne sú výhľadom výživového zdroja výživky a výživnej pomery výživky a fosforu
 - pridané syntetické aminokyseliny (L-lysín a DL-metionín) zvyšujú straviteľnosť proteínu a kyselín
 - vitamíny, stopy a prísky a ďalšie biologicky aktívne látky zaisťujú úplne pokrytie nutričných príjemov a výživových konštrikcii kôdžidla kôdžidla

Výrobca: Nestlé Pet Care, s.r.o.
 Petčák Slovensko a.s., Bratislavská 10
 801 00 Bratislava, Slovensko
<http://www.petcare.sk>

PLAČEK
 Výrobca: Nestlé Pet Care, s.r.o.
 Petčák Slovensko a.s., Bratislavská 10
 801 00 Bratislava, Slovensko
<http://www.petcare.sk>